

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 08-05-2017
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPFRE
Sagsnr.: 1601180
Dok. nr.: 353852

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 21. april 2017 stillet følgende spørgsmål nr. 6 (L 185 – Lov om anvendelse af tvang ved somatisk behandling af varigt inhabile (tvangsbehandlingsloven)) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Brix (EL).

Spørgsmål nr. 6:

”Ministeren bedes oplyse, om det er rigtigt forstået, at der med forslaget skal indhentes op til tre samtykker – et samtykke til selve behandlingen, et til at behandlingen sker med tvang og endelig et samtykke til et tvangsindgreb – ved værger, pårørende eller fremtidsfuldmægtige, såfremt tvangsbehandlingen forudsætter et tvangsindgreb?”

Svar:

Efter den gældende § 18, stk. 1, i sundhedsloven kan patientens nærmeste pårørende og værger give informeret samtykke til behandling for en patient, der varigt mangler evnen til at give informeret samtykke. Efter denne bestemmelse kan der ikke indledes eller fortsættes behandling, hvis patienten modsætter sig behandlingen.

Såfremt patienten modsætter sig behandlingen, vil de foreslåede regler (tvangsbehandlingsloven) være relevante.

Efter de foreslåede regler kan lægen eller tandlægen træffe beslutning om at tvangsbehandle patienter, for hvem der i henhold til allerede gældende ret i sundhedslovens § 18 er givet et informeret samtykke, jf. den foreslåede § 4, stk. 1.

Efter den foreslåede § 4, stk. 2, er det imidlertid et krav, at der – udover samtykket efter sundhedslovens § 18 – ligeledes skal indhentes samtykke fra patientens værger, nærmeste pårørende eller en fremtidsfuldmægtig til, at den behandling, som de pårørende eller værger allerede har samtykket til, kan gennemføres ved tvang. Der gælder ligeledes et krav om samtykke til en eventuel anvendelse af tvangsindgreb, jf. den foreslåede § 6, stk. 2.

En beslutning om tvangsbehandling og anvendelse af tvangsindgreb til brug for gennemførelse af tvangsbehandling kan dog også besluttes af en læge eller tandlæge, hvis en anden sundhedsperson med faglig indsigt på området, som ikke tidligere har deltaget i eller skal deltage i behandlingen af den pågældende patient, giver sin tilslutning dertil.

Det er min klare opfattelse, at samtykkekravet, der følger af den gældende § 18 i sundhedsloven, ikke bør stå alene, da der i så fald kun gives samtykke til, at en sundhedsfaglig behandling kan gennemføres – ikke til, at behandlingen kan gennemføres ved tvang.

Med venlig hilsen

Karen Ellemann / Frederik Rechenback Enelund